

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

СЪВЕТ

Брюксел, 12 октомври 2018 г.
(OR. en)

2016/0151 (COD)

PE-CONS 33/18

AUDIO 53
DIGIT 134
CONSOM 178
TELECOM 191
CODEC 1085

ЗАКОНОДАТЕЛНИ АКТОВЕ И ДРУГИ ПРАВНИ ИНСТРУМЕНТИ

Относно: ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА за изменение на Директива 2010/13/ЕС за координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до предоставянето на аудиовизуални медийни услуги (Директива за аудиовизуалните медийни услуги), предвид променящите се пазарни условия

ДИРЕКТИВА (ЕС) 2018/...
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от ...

за изменение на Директива 2010/13/ЕС
за координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови
и административни актове на държавите членки, отнасящи се до предоставянето
на аудиовизуални медийни услуги (Директива за аудиовизуалните медийни услуги),
предвид променящите се пазарни условия

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 53, параграф 1 и член 62 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет¹,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите²,

в съответствие с обикновената законодателна процедура³,

¹ ОВ С 34, 2.2.2017 г., стр. 157.

² ОВ С 185, 9.6.2017 г., стр. 41.

³ Позиция на Европейския парламент от 2 октомври 2018 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от

като имат предвид, че:

- (1) Последното съществено изменение на Директива 89/552/ЕИО на Съвета¹, кодифицирана впоследствие с Директива 2010/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета², беше направено през 2007 г. с приемането на Директива 2007/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета³. Оттогава пазарът на аудиовизуалните медийни услуги се разви значително и бързо поради протичащото сближаване между телевизионните услуги и интернет услугите. Технологичното развитие дава възможност за появата на нови видове услуги и предложения за потребителите. Зрителските навици, по-специално на по-младите поколения, значително са се променили. Макар че основният телевизионен екран продължава да бъде важно устройство за споделяне на аудиовизуални изживявания, много зрители са преминали към други преносими устройства за гледане на аудиовизуално съдържание. На традиционното телевизионно съдържание все още се пада основният дял от среднодневното време, прекарано в гледане.

¹ Директива 89/552/ЕИО на Съвета от 3 октомври 1989 г. относно координирането на някои разпоредби, формулирани в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до упражняване на телевизионна дейност (ОВ L 298, 17.10.1989 г., стр. 23).

² Директива 2010/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 10 март 2010 г. за координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до предоставянето на аудиовизуални медийни услуги (Директива за аудиовизуалните медийни услуги) (ОВ L 95, 15.4.2010 г., стр. 1).

³ Директива 2007/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2007 г. за изменение на Директива 89/552/ЕИО на Съвета относно координирането на някои разпоредби, формулирани в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до упражняване на телевизионна дейност (ОВ L 332, 18.12.2007 г., стр. 27).

Въпреки това нови видове съдържание, като например видеоклипове или генерирано от зрителите съдържание, придобиват все по-голямо значение, а новите участници, включително доставчиците на услуги за видео по заявка и платформи за споделяне на видеоклипове, вече са добре установени. Това сближаване на медиите изисква актуализирана правна рамка, с цел да се отразят развитията на пазара и да се постигне баланс между достъпа до услуги за онлайн съдържание, защитата на потребителите и конкурентоспособността.

- (2) На 6 май 2015 г. Комисията прие съобщение, озаглавено „Стратегия за цифров единен пазар за Европа“, в което обяви, че ще извърши преглед на Директива 2010/13/ЕС.
- (3) Директива 2010/13/ЕС следва да продължи да се прилага само за онези услуги, чиято основна цел е предоставянето на предавания с цел информиране, развлечение или образование. Изискването за основната цел следва също да се счита за спазено, ако услугата има аудиовизуално съдържание и форма, които могат да бъдат обособени от основната дейност на доставчика на услугата, като например самостоятелни части от онлайн вестници, включващи аудиовизуални предавания или генерирани от потребители видеоклипове, когато тези части могат да се считат за обособими от тяхната основна дейност. Услугата следва да се счита просто за неделимо допълнение към основната дейност в резултат на връзките между предлаганото аудиовизуално съдържание и основната дейност като например предоставянето на новини в писмена форма. Като такива каналите или всякакви други аудиовизуални услуги под редакционната отговорност на доставчик могат да представляват аудиовизуални медийни услуги сами по себе си дори и ако се предлагат на платформа за споделяне на видеоклипове, която се характеризира с липсата на редакционна отговорност. В такива случаи задължение на доставчиците с редакционна отговорност е да спазват Директива 2010/13/ЕС.

- (4) Услугите на платформите за споделяне на видеоклипове предоставят аудиовизуално съдържание, което широката общественост, и по-специално младите хора, ползват във все по-голяма степен. Същото е вярно и за услугите на социалните медии, които са се превърнали във важно средство за споделяне на информация, развлечение и образование, включително чрез предоставяне на достъп до предавания и генерирани от потребители видеоклипове. Тези услуги на социалните медии трябва да бъдат включени в обхвата на Директива 2010/13/ЕС, защото те се конкурират за една и съща аудитория и приходи с аудиовизуалните медийни услуги. Освен това те имат и значително въздействие, тъй като улесняват възможността потребителите да формират и влияят на мнението на други потребители. Поради това, с цел да се осигури защита на непълнолетните от вредно съдържание и на всички граждани от подбуждане към омраза, насилие и тероризъм, тези услуги следва да бъдат включени в обхвата на Директива 2010/13/ЕС в степента, до която отговарят на определението за „услуга на платформа за споделяне на видеоклипове“.

- (5) Въпреки че целта на Директива 2010/13/ЕС не е да регулира услугите на социалните медии като такива, услугите на социалните медии следва да бъдат включени в обхвата, ако предоставянето на предавания и генерирани от потребители видеоклипове представлява съществена функционална възможност на съответната услуга. Предоставянето на предавания и генерирани от потребители видеоклипове би могло да се разглежда като съществена функционална възможност на социалната медийна услуга, ако аудиовизуалното съдържание не е просто спомагателно или не представлява малка част от дейностите на тази социална медийна услуга. За да се осигури яснота, ефективност и последователност при прилагането, Комисията следва да издаде насоки, когато е необходимо, след консултация с контактния комитет, за практическото прилагане на критерия за съществена функционална възможност на определението за „услуга на платформа за споделяне на видеоклипове“. Тези насоки следва да се изготвят при надлежно зачитане на целите от широк обществен интерес, които трябва да бъдат постигнати с предприетите от доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове мерки, и на правото на свобода на изразяването.
- (6) Когато обособима част от услугата представлява услуга на платформа за споделяне на видеоклипове за целите на Директива 2010/13/ЕС, само тази част следва да попада в обхвата на посочената директива и само по отношение на предавания и генерирани от потребители видеоклипове. Видеоклипове, включени в редакционното съдържание на електронни варианти на вестници и списания, и анимирани изображения като GIF, следва да не попадат в обхвата на Директива 2010/13/ЕС. Определението за услуга на платформа за споделяне на видеоклипове следва да не включва нестопански дейности като предоставянето на аудиовизуално съдържание на уебсайтове за лично ползване и нетърговски общности по интереси.

- (7) За да се гарантира ефективното прилагане на Директива 2010/13/ЕС, за държавите членки е от ключово значение да създадат и поддържат актуализирани регистри на доставчиците на медийни услуги и на платформи за споделяне на видеоклипове, попадащи под тяхна юрисдикция, както и редовно да споделят тези регистри със своите компетентни независими регулаторни органи или служби и Комисията. Тези регистри следва да включват информация относно критериите, на които се основава юрисдикцията.
- (8) Установяването на юрисдикция изисква оценка на фактическите положения спрямо заложените в Директива 2010/13/ЕС критерии. Оценката на такива фактически положения може да доведе до противоречиви резултати. При прилагането на процедурите за сътрудничество, предвидени в посочената директива, е важно Комисията да може да основава своите констатации на надеждни факти. Поради това на Групата на европейските регулатори за аудиовизуални медийни услуги (ERGA) следва да се разреши да предоставя становища относно юрисдикцията по искане на Комисията. Когато в хода на прилагането на процедурите за сътрудничество Комисията реши да се консултира с ERGA, тя следва да информира контактния комитет, включително относно уведомленията, получени от държави членки съгласно тези процедури за сътрудничество, както и относно становището на ERGA.
- (9) Процедурите и условията за ограничаване на свободата за предоставяне и получаване на аудиовизуални медийни услуги следва да бъдат еднакви както за линейните, така и за нелинейните услуги.

- (10) Според съдебната практика на Съда на Европейския съюз (наричан по-долу „Съдът“) е възможно ограничаване на свободното предоставяне на услуги, гарантирано съгласно Договора по императивни съображения от широк обществен интерес, като например постигането на високо равнище на защита на потребителите, при условие че тези ограничения са обосновани, пропорционални и необходими. Следователно дадена държава членка следва да може да предприеме определени мерки, за да гарантира спазването на своите разпоредби в областта на защитата на потребителите, които не попадат в областите, координирани с Директива 2010/13/ЕС. Необходимо е мерките, предприети от държава членка за прилагане на нейния национален режим за защита на потребителите, включително по отношение на рекламата на хазарта, да бъдат обосновани, пропорционални на поставената цел и необходими според изискванията на съдебната практика на Съда. Във всеки случай държава членка, която приема телевизионни предавания с произход от друга държава членка, трябва да не предприема мерки, които биха възпрепятствали препредаването на нейна територия на такива предавания.
- (11) Когато държава членка уведомява Комисията, че даден доставчик на медийни услуги се е установил в държавата членка, която има юрисдикция, за да заобиколи по-строгите правила в областите, координирани с Директива 2010/13/ЕС, които биха се прилагали за този доставчик, ако той беше установен в отправилата уведомлението държава членка, тя следва да представи достоверни и надлежно обосновани доказателства за тази цел. Тези доказателства следва да представят подробен списък от убедителни факти, позволяващи това заобикаляне да бъде разумно установено.

- (12) В своето съобщение до Европейския парламент и до Съвета, озаглавено „По-добро регулиране за постигането на по-добри резултати — програма на ЕС“, Комисията подчерта, че при обмислянето на решения за политиката тя ще вземе под внимание както регулаторни, така и нерегулаторни средства по модела на Общността за обмяна на практики и Принципите за по-добро саморегулиране и съвместно регулиране. Редица кодекси за поведение, утвърдени в областите, координирани с Директива 2010/13/ЕС, се оказаха добре изготвени, в съответствие с Принципите за по-добро саморегулиране и съвместно регулиране. Наличието на ефикасен законодателен механизъм се счита за важен фактор за успех при насърчаване на спазването на кодекса за саморегулиране или съвместно регулиране. Също толкова важно е с тези кодекси да се поставят конкретни и общи цели, които дават възможност за редовен, прозрачен и независим контрол и оценка на целите, определяни с тези кодекси за поведение. Кодексите за поведение следва също така да предвиждат ефективно прилагане. Кодексите за саморегулиране и съвместно регулиране, приети в областите, координирани с Директива 2010/13/ЕС, следва да бъдат в съответствие с тези принципи.
- (13) Опитът показва, че както инструментите за саморегулиране, така и тези за съвместно регулиране, прилагани в съответствие с различните правни традиции на държавите членки, могат да играят важна роля в осигуряването на високо ниво на защита на потребителите. Мерките, насочени към постигането на целите от широк обществен интерес в нововъзникващия сектор на аудиовизуалните медийни услуги, са по-ефективни, ако се предприемат с активната подкрепа на самите доставчици на тези услуги.

(14) Саморегулирането представлява вид доброволна инициатива, която дава възможност на икономическите оператори, социалните партньори, неправителствените организации и сдружения да приемат съвместни насоки, приложими помежду им и към самите тях. Те носят отговорност за разработването, наблюдението и осигуряването на спазването на тези насоки. Държавите членки, в съответствие с различните си правни традиции, следва да отчетат допълващата роля, която ефективното саморегулиране може да играе по отношение на действащите законодателни, съдебни и административни механизми и неговия полезен принос към постигането на целите на Директива 2010/13/ЕС. Същевременно, въпреки че саморегулирането може да бъде допълващ метод за прилагане на определени разпоредби на Директива 2010/13/ЕС, то не следва да замества задълженията на националния законодател. Съвместното регулиране осигурява, в най-ограничения си вид, правна връзка между саморегулирането и националния законодател в съответствие с правните традиции на държавите членки. При съвместното регулиране регулаторната роля е споделена между заинтересованите страни и правителството или националните регулаторни органи или служби. Ролята на съответните публични органи включва признаването на системата за съвместно регулиране, одитът на нейното функциониране и финансирането на системата. Съвместното регулиране следва да позволява намеса на държавата, когато неговите цели не са постигнати. Без да засяга формалните задължения на държавите членки по отношение на транспонирането, Директива 2010/13/ЕС насърчава използването на саморегулирането и съвместното регулиране. Това не следва да задължава държавите членки да създадат режими на саморегулиране или на съвместно регулиране, или и двете, нито да пречи или застрашава съществуващите инициативи за съвместно регулиране, които вече съществуват в държавите членки и действат ефективно.

- (15) Прозрачността на собствеността върху медиите е пряко свързана със свободата на изразяване, която е основен елемент на демократичните системи. Информацията относно структурата на собственост на доставчиците на медийни услуги, когато тази собственост води до контрол или упражняване на съществено влияние върху съдържанието на предоставяните услуги, дава възможност на потребителите да вземат информирани решения относно това съдържание. Държавите членки следва да могат да определят дали и до каква степен информацията за структурата на собствеността на даден доставчик на медийни услуги следва да бъде достъпна за потребителите, при условие че се зачита същността на съответните основни права и свободи и че тези мерки са необходими и пропорционални.
- (16) Поради особения характер на аудиовизуалните медийни услуги, особено въздействието на тези услуги върху формирането на мнението на хората, потребителите имат законен интерес да знаят кой е отговорен за съдържанието на тези услуги. С цел укрепване на свободата на изразяване и, в по-широк план, насърчаване на медийния плюрализъм и избягване на конфликтите на интереси, за държавите членки е важно да гарантират, че потребителите имат по всяко време лесен и пряк достъп до информацията относно доставчиците на медийни услуги. Всяка държава членка следва сама да реши как да бъде постигната тази цел, по-специално по отношение на информацията, която може да се предоставя относно структурата на собствеността и действителните собственици.

- (17) За да се гарантира последователност и правна сигурност за предприятията и органите на държавите членки, значението на понятието „подбуждане към насилие или омраза“ следва, доколкото е подходящо, да бъде тълкувано в смисъла му по Рамково решение 2008/913/ПВР на Съвета¹.
- (18) Предвид развитието на средствата, чрез които съдържанието се разпространява чрез електронните съобщителни мрежи, е важно широката общественост да бъде защитена от подбуждането към тероризъм. Директива 2010/13/ЕС следва съответно да гарантира, че аудиовизуалните медийни услуги не съдържат публично подстрекаване към извършване на терористично престъпление. За да се гарантира последователност и правна сигурност за предприятията и органите на държавите членки, понятието „публично подстрекаване към извършване на терористично престъпление“ следва да бъде тълкувано в смисъла му по Директива (ЕС) 2017/541 на Европейския парламент и на Съвета².
- (19) За да се позволи на зрителите, включително родителите и непълнолетните лица, да вземат информирани решения за съдържанието, което да гледат, е необходимо доставчиците на медийни услуги да предоставят достатъчно информация за съдържанието, което може да увреди физическото, умственото или моралното развитие на непълнолетните лица. Това може да стане например чрез система от дескриптори на съдържание, звуково предупреждение, визуален знак или друго средство, описващо естеството на съдържанието.

¹ Рамково решение 2008/913/ПВР на Съвета от 28 ноември 2008 г. относно борбата с определени форми и прояви на расизъм и ксенофобия посредством наказателното право (ОВ L 328, 6.12.2008 г., стр. 55).

² Директива (ЕС) 2017/541 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 г. относно борбата с тероризма и за замяна на Рамково решение 2002/475/ПВР на Съвета, и за изменение на Решение 2005/671/ПВР на Съвета (ОВ L 88, 31.3.2017 г., стр. 6).

- (20) Подходящите мерки за защита на непълнолетните лица, приложими за услугите за телевизионно излъчване, следва да се прилагат и за аудиовизуалните медийни услуги по заявка. Това следва да увеличи равнището на защита. Подходът на минимално хармонизиране дава възможност на държавите членки да постигат по-висока степен на защита по отношение на съдържание, което може да увреди физическото, умственото или моралното развитие на непълнолетните лица. Най-вредното съдържание, което може да увреди физическото, умственото или моралното развитие на непълнолетни лица, но не представлява непременно престъпление, следва да подлежи на най-строгите мерки, като например криптиране и ефективни мерки за родителски контрол, без да се засяга възможността държавите членки да приемат по-строги мерки.
- (21) В Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета¹ се признава, че на децата се полага специална защита във връзка с обработването на техните лични данни. Създаването от доставчиците на медийни услуги на механизми за защита на децата неизбежно води до обработването на лични данни на непълнолетните лица. Като се има предвид, че предназначението на тези механизми е осигуряване на защита на децата, личните данни на непълнолетните лица, обработвани в рамките на техническите мерки за защита на децата, следва да не се използват за търговски цели.

¹ Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).

(22) Гарантирането на достъпността на аудиовизуалното съдържание е основно изискване в контекста на задълженията, поети по Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на хората с увреждания. В контекста на Директива 2010/13/ЕС понятието „хора с увреждания“ следва да се тълкува с оглед на естеството на услугите, които са предмет на посочената директива, а именно аудиовизуалните медийни услуги. Правото на лицата с увреждания и на възрастните хора да участват и да се включват в обществения и културния живот на Съюза е свързано с предоставянето на достъпни аудиовизуални медийни услуги. Поради това държавите членки следва без неоснователно забавяне да гарантират, че доставчиците на медийни услуги под тяхната юрисдикция активно се стремят да направят съдържанието достъпно за хората с увреждания, по-специално за лицата с увредено зрение или слух. Изискванията за достъпност следва да бъдат изпълнени посредством постепенен и непрекъснат процес, като се вземат под внимание практическите и неизбежните ограничения, които биха могли да възпрепятстват пълната достъпност, като например предавания или събития, излъчвани в реално време. За да се измери напредъкът, постигнат от доставчиците на медийни услуги по отношение на все по-голямата достъпност на техните услуги за хора с увредено зрение или слух, държавите членки следва да изискват редовни доклади от доставчиците на медийни услуги, установени на тяхната територия.

- (23) Средствата за постигането на достъпност на аудиовизуалните медийни услуги съгласно Директива 2010/13/ЕС следва да включват, но без да са ограничени до, жестомимичен превод, субтитри за глухи и хора с увреден слух, субтитри с говор и звуково описание. Посочената директива обаче не включва в обхвата си функциите или услугите, които предоставят достъп до аудиовизуални медийни услуги, нито характеристиките по отношение на достъпността на електронни програмни указатели (ЕПУ). Поради това посочената директива не засяга правото на Съюза, което има за цел да хармонизира достъпността на услуги, предоставящи достъп до аудиовизуални медийни услуги, като например уебсайтове, онлайн приложения и ЕПУ или предоставянето на информация за достъпността и в достъпни формати.
- (24) В някои случаи може да се окаже невъзможно информацията за извънредни ситуации да бъде предоставена по начин, достъпен за хората с увреждания. Въпреки това такива изключителни обстоятелства не следва да възпрепятстват публичното оповестяване на информацията за извънредни ситуации чрез аудиовизуални медийни услуги.
- (25) Директива 2010/13/ЕС не засяга възможността на държавите членки да налагат задължения за осигуряване на достатъчна видимост на съдържанието от общ интерес в съответствие с определени цели от общ интерес, като например медиен плурализъм, свобода на словото и културно многообразие. Такива задължения следва да се налагат само когато са необходими за постигането на цели от общ интерес, които са ясно определени от държавите членки в съответствие с правото на Съюза. Когато държавите членки решат да наложат правила относно изискването за достатъчна видимост, те следва да налагат само пропорционални задължения върху предприятията, в съответствие със законосъобразни съображения, свързани с общественения ред.

(26) С цел да се защитят редакционната отговорност на доставчици на медийни услуги и аудиовизуалната верига за създаване на стойност, е от съществено значение да може да се гарантира целостта на предаванията и на аудиовизуалните медийни услуги, доставяни от доставчиците на медийни услуги. Предаванията и аудиовизуалните медийни услуги следва да се излъчват, без да бъдат съкращавани, изменяни или прекъсвани, или допълвани с нови елементи за търговски цели без изричното съгласие на доставчика на медийни услуги. Държавите членки следва да гарантират, че допълването с нови елементи по инициатива единствено на получателя на услугата за лично ползване или разрешено само от него, като например допълване с нови елементи, произтичащи от услуги за индивидуална комуникация, не изисква съгласието на доставчика на медийни услуги. Контролните елементи на всеки потребителски интерфейс, необходими за функционирането на устройството или за направляване на предаването, като например настройките на звука, функциите за търсене, навигационните менюта или списъците с каналите, не следва да бъдат обхванати. Също така не следва бъде обхванато допълването с оправдани нови елементи като предупредителна информация, информация от широк обществен интерес, субтитри или търговски съобщения, предоставени от доставчика на медийни услуги. Без да се засяга член 3, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2015/2120 на Европейския парламент и на Съвета¹, не следва да бъдат обхванати и техниките за компресиране на данни, които намаляват размера на информационния файл, и други техники за адаптиране на дадена услуга към средствата за разпространение, като например резолюция и кодиране, без да се изменя съдържанието.

¹ Регламент (ЕС) 2015/2120 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 г. за определяне на мерки относно достъпа до отворен интернет и за изменение на Директива 2002/22/ЕО относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги и на Регламент (ЕС) № 531/2012 относно роуминга в обществени мобилни съобщителни мрежи в рамките на Съюза (ОВ L 310, 26.11.2015 г., стр. 1).

Мерки за защита на целостта на предаванията и аудиовизуалните медийни услуги следва да се налагат, когато са необходими за постигането на цели от общ интерес, които са ясно определени от държавите членки в съответствие с правото на Съюза. С тези мерки следва да се налагат пропорционални задължения върху предприятията, в съответствие със законосъобразни съображения, свързани с обществения ред.

- (27) Освен в случаите на спонсорство и позициониране на продукти, аудиовизуалните търговски съобщения за алкохолни напитки в аудиовизуалните медийни услуги по заявка, следва да отговарят на критериите, приложими за телевизионните реклами и телевизионното пазаруване за алкохолните напитки, предвидени в Директива 2010/13/ЕС. По-подробните критерии, приложими към телевизионната реклама и телевизионното пазаруване на алкохолни напитки, са ограничени до рекламните спотове, които по естеството си са отделени от предаването, и поради това не включват други търговски съобщения, които са свързани с предаването или неделима част от него, като например спонсорство или позициониране на продукти. Поради това тези критерии следва да не се прилагат за спонсорството или позиционирането на продукти в аудиовизуалните медийни услуги по заявка.

- (28) На национално и международно равнище съществуват определени широкопризнати насоки за хранене, като например Моделът на хранителен профил на Европейската регионална служба на Световната здравна организация, с цел разграничаване на храните въз основа на техния хранителен състав в контекста на телевизионната реклама на хранителни продукти за деца. Държавите членки следва да бъдат насърчавани да гарантират използването на саморегулиране и съвместно регулиране, включително чрез кодекси за поведение, с цел ефективно намаляване на излагането на деца на аудиовизуални търговски съобщения относно храни и напитки, които имат високо съдържание на сол, захар, мазнини, наситени мазнини или трансмастни киселини, или които по друг начин не отговарят на тези национални или международни насоки за хранене.
- (29) По подобен начин държавите членки следва да бъдат насърчавани да гарантират, че с цел ефективно намаляване на излагането на деца и непълнолетни лица на аудиовизуални търговски съобщения за алкохолни напитки се използват кодекси за поведение за саморегулиране и съвместно регулиране. На равнището на Съюза и на национално равнище съществуват определени системи за саморегулиране или съвместно регулиране с цел отговорно предлагане на алкохолни напитки на пазара, включително в аудиовизуалните търговски съобщения. Тези системи и по-специално системите, чиято цел е да се гарантира, че аудиовизуалните търговски съобщения за алкохолни напитки са придружени от съобщения за отговорно потребление, следва допълнително да се насърчават.
- (30) Важно е на непълнолетните лица да бъде осигурена ефективна защита срещу излагането на аудиовизуални търговски съобщения, свързани с рекламирането на хазартните игри. Във връзка с това на равнището на Съюза и на национално равнище съществуват няколко системи за саморегулиране или съвместно регулиране с цел насърчаване на отговорното участие в хазартни игри, включително в аудиовизуални търговски съобщения.

- (31) За да се премахнат пречките пред свободното движение на трансгранични услуги в рамките на Съюза, е необходимо да се гарантира ефективността на мерките за саморегулиране и съвместно регулиране, които имат за цел по-специално защитата на потребителите или общественото здраве.
- (32) Пазарът за телевизионно излъчване претърпя развитие, поради което е налице необходимост от повече гъвкавост по отношение на аудиовизуалните търговски съобщения, по-специално за количествени правила по отношение на линейните аудиовизуални медийни услуги и позиционирането на продукти. Появата на нови услуги, включително такива без рекламиране, доведе до по-голям избор за зрителите, които лесно могат да преминат към алтернативни предложения.
- (33) Либерализирането на позиционирането на продукти не доведе до очакваното навлизане на пазара на тази форма на аудиовизуални търговски съобщения. По-специално общата забрана за позициониране на продукти, макар и с някои изключения, не създаде правна сигурност за доставчиците на медийни услуги. Следователно позиционирането на продукти следва да бъде разрешено във всички аудиовизуални медийни услуги и услугите на платформите за споделяне на видеоклипове, като се предвидят изключения.

- (34) Позиционирането на продукти следва да не се допуска в новинарски предавания и предавания за текущи събития, предавания по потребителски въпроси, религиозни предавания и детски предавания. По-специално данните сочат, че позиционирането на продукти и вградените реклами могат да повлияят на поведението на децата, тъй като те често не могат да разпознаят търговското съдържание. Следователно е необходимо да се запази забраната за позициониране на продукти в детски предавания. Предаванията по потребителски въпроси представляват предавания, които предлагат съвети на зрителите, или включват отзиви за закупени продукти и услуги. Допускането на позициониране на продукти в такива предавания би размило границите между рекламно и редакционно съдържание за зрителите, които може да очакват истински и честен отзив за продуктите или услугите в тези предавания.
- (35) Доставчиците на аудиовизуални медийни услуги по заявка следва да насърчават производството и разпространението на европейски произведения, като гарантират, че каталозите им съдържат минимален дял европейски произведения и че те присъстват достатъчно видимо. Обозначаването в метаданните на аудиовизуалното съдържание, което се окачествява като европейско произведение, следва да бъде насърчавано, така че тези метаданни да са достъпни за доставчиците на медийни услуги. Видимо присъствие включва популяризирането на европейските произведения чрез улесняване на достъпа до тях. Видимо присъствие може да се гарантира по различни начини, например чрез специален раздел за европейски произведения, който да бъде достъпен от началната страница на услугата, чрез възможността за търсене на европейски произведения от инструмента за търсене, който се предлага като част от услугата, чрез използването на европейски произведения в кампании на услугата или чрез определен минимален процент европейски произведения, които се рекламират в каталога на тази услуга, например посредством банери или подобни средства.

(36) За да се гарантират достатъчни нива на инвестиции в европейски произведения, държавите членки следва да могат да налагат финансови задължения за доставчиците на медийни услуги, установени на тяхната територия. Тези задължения могат да бъдат под формата на пряк принос в производството и придобиването на права над европейски произведения. Държавите членки също така могат да налагат такси, платими в специален фонд, въз основа на приходите, генерирани от аудиовизуални медийни услуги, предоставяни на тяхната територия и предназначени за нея. С настоящата директива се пояснява, че като се има предвид пряката връзка между финансовите задължения и различните културни политики на държавите членки, на всяка държава членка е разрешено също да налага такива финансови задължения за доставчиците на медийни услуги, установени в друга държава членка, чиято дейност е насочена към нейната територия. В такъв случай финансовите задължения следва да се налагат само за приходите, получени от аудиторията в целевата държава членка. Доставчиците на медийни услуги, за които съществува изискване за принос в схемите за финансиране на кинематографията в целева държава членка, следва да могат да се ползват по недискриминационен начин, дори когато не са установени в тази държава членка, от помощта, предоставяна на доставчиците на медийни услуги по съответните схеми за финансиране на филмопроизводство.

- (37) Понастоящем телевизионните оператори инвестират повече в европейски аудиовизуални произведения, отколкото доставчиците на аудиовизуални медийни услуги по заявка. Поради това, ако целева държава членка реши да наложи финансово задължение на телевизионен оператор, попадащ под юрисдикцията на друга държава членка, следва да се вземат предвид прекия принос на този телевизионен оператор за производството и придобиването на права в европейски произведения, по-специално съвместни продукции, при надлежно спазване на принципа на пропорционалност. Това не засяга компетентността на държавите членки, в съответствие със своята политика в областта на културата и при спазване на правилата за държавните помощи, да определят равнището на финансовия принос, дължим от попадащите под тяхна юрисдикция доставчици на медийни услуги.
- (38) При преценката във всеки отделен случай дали аудиовизуална медийна услуга по заявка, установена в друга държава членка, е насочена към аудитория на нейната територия, държавата членка следва да отчита показатели, като например реклама или други средства за популяризиране, специално насочени към потребителите на нейната територия, основния език на услугата или наличието на съдържание или търговски съобщения, насочени специално към аудиторията в приемащата държава членка.
- (39) Когато държавите членки налагат задължение за плащане на финансов принос на доставчиците на медийни услуги, целта на тези вноски следва да бъде популяризирането по подходящ начин на европейските произведения, като същевременно се избягват рисковете от двойно налагане на задължение за плащане на вноски на доставчиците на медийни услуги. По този начин, ако държавата членка, в която е установен доставчикът на медийни услуги, наложи плащането на такъв финансов принос, тя следва да вземе предвид всички задължения за финансов принос, наложени от целевите държави членки.

- (40) За да се гарантира, че задълженията, свързани с популяризирането на европейските произведения, не пречат развитието на пазара, и за да се позволи навлизането на нови участници на пазара, тези изисквания следва да не се прилагат за доставчиците без значително присъствие на пазара. Такъв е по-специален случаят за доставчици с нисък оборот или малобройна аудитория. Дали аудиторията е малобройна може да се определи например въз основа на времето, прекарано в гледане, или на продажбите, в зависимост от естеството на услугата, докато за да се определи дали оборотът е нисък, следва да се вземат предвид различните по големина пазари на аудиовизуални услуги в държавите членки. Възможно е също в някои случаи налагането на такива изисквания да е неподходящо, например когато поради естеството или темата на аудиовизуалните медийни услуги подобни изисквания биха били неприложими или необосновани.
- (41) Важно е телевизионните оператори да разполагат с по-голяма гъвкавост и да могат да решават кога да включат реклами, за да увеличат максимално търсенето от страна на рекламодателите и зрителския поток. Също така е необходимо обаче да се запази достатъчно високо ниво на защита на потребителите в това отношение, защото подобна гъвкавост би могла да изложи зрителите на прекомерно количество реклами през най-гледаното време. Поради това следва да бъдат наложени конкретни ограничения за интервала между 6,00 и 18,00 часа и между 18,00 и 00,00 часа.

- (42) Неутрални елементи разделят редакционното съдържание от спотове за телевизионна реклами или телевизионно пазаруване, както и единичните спотове. Те позволяват на зрителя ясно да разбере кога завършва един вид аудиовизуално съдържание и кога започва друг. Трябва да се поясни, че неутралните елементи са изключени от количественото ограничение, определено за телевизионна реклама. Целта е да се гарантира, че използваното за неутрални елементи време не влияе на използваното за реклама време и че няма отрицателно въздействие върху приходите от рекламата.
- (43) Програмното време, отделяно за съобщения, направени от телевизионния оператор във връзка с неговите собствени предавания и пряко произтичащите от тях помощни продукти, или за съобщения за обществени услуги и призови за благотворителност, излъчени безплатно, с изключение на разходите за излъчване на тези призови, следва да не бъде включвано в максималната продължителност на програмното време, което може да бъде отделено за телевизионна реклама и телевизионно пазаруване. Освен това много телевизионни оператори са част от по-големи излъчващи групи и правят съобщения не само във връзка със собствените си предавания и пряко произтичащите от тях допълнителни продукти, но и във връзка с предаванията и аудиовизуалните медийни услуги на други субекти, които са част от същата излъчваща група. Програмното време, отделяно за такива съобщения, следва също да не бъде включвано в максималната продължителност на програмното време, което може да бъде отделено за телевизионна реклама и телевизионно пазаруване.

(44) Попадащите в обхвата на Директива 2010/13/ЕС доставчици на платформи за споделяне на видеоклипове предоставят услуги на информационното общество по смисъла на Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹. Следователно, ако са установени в дадена държава членка, спрямо тези доставчици се прилагат разпоредбите относно вътрешния пазар, предвидени в посочената директива. Целесъобразно е да се гарантира, че и по отношение на доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове, които не са установени в държава членка, се прилагат същите правила, за да се запази ефективността на предвидените в Директива 2010/13/ЕС мерки за защита на непълнолетните лица и широката общественост и да се гарантира във възможно най-голяма степен равнопоставеност, ако тези доставчици имат предприятие майка или дъщерно предприятие, установено в държава членка, или ако тези доставчици са част от група и друго предприятие от тази група е установено в държава членка. Поради това определенията, установени в Директива 2010/13/ЕС, следва да се основават на принципи и да гарантират, че не е възможно дадено предприятие да се изключи от обхвата на посочената директива чрез създаването на групова структура с предприятия на много равнища, установени в Съюза или извън него. Комисията следва да бъде уведомена за доставчиците, попадащи под юрисдикцията на всяка държава членка в съответствие с правилата за установяване, предвидени в директиви 2000/31/ЕО и 2010/13/ЕС.

¹ Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 г. за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар (ОВ L 178, 17.7.2000 г., стр. 1)

- (45) Съществуват нови предизвикателства, по-специално във връзка с платформите за споделяне на видеоклипове, от които потребителите — и по-специално непълнолетните лица — потребяват все повече аудиовизуално съдържание. Във връзка с това все по-често пораждаат безпокойство вредното съдържание и речта, подбуждащи към омраза, включени в услугите на платформите за споделяне на видеоклипове. С цел защитата на непълнолетните лица и на широката общественост от подобно съдържание е необходимо да се установят пропорционални правила по тези въпроси.
- (46) Търговските съобщения в услугите на платформите за споделяне на видеоклипове вече се регулират с Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹, с която се забраняват нелоялните търговски практики, включително подвеждащи и агресивни практики, които се срещат при услугите на информационното общество.

¹ Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 г. относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за нелоялни търговски практики“) (ОВ L 149, 11.6.2005 г., стр. 22).

По отношение на търговските съобщения относно тютюневи и свързани с тях изделия на платформите за споделяне на видеоклипове, съществуващите забрани, предвидени в Директива 2003/33/ЕО на Европейския парламент и на Съвета¹, както и приложимите към търговските съобщения забрани относно електронните цигари и контейнерите за многократно пълнене съгласно Директива 2014/40/ЕС на Европейския парламент и на Съвета² гарантират, че потребителите са достатъчно защитени от тютюневите и свързаните с тях изделия. Тъй като потребителите все повече разчитат на услугите на платформите за споделяне на видеоклипове, за да имат достъп до аудиовизуално съдържание, е необходимо да се гарантира достатъчно високо ниво на защита на потребителите, като правилата за аудиовизуалните търговски съобщения се съгласуват, доколкото е подходящо, между всички доставчици. Ето защо е важно аудиовизуалните търговски съобщения в платформите за споделяне на видеоклипове да бъдат ясно разпознаваеми и да спазват набор от минимални изисквания за качество.

¹ Директива 2003/33/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 май 2003 г. за сближаване на законите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно рекламирането и спонсорството на тютюневи изделия (ОВ L 152, 20.6.2003 г., стр. 16).

² Директива 2014/40/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 г. за сближаване на законите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно производството, представянето и продажбата на тютюневи и свързани с тях изделия и за отмяна на Директива 2001/37/ЕО (ОВ L 127, 29.4.2014 г., стр. 1).

(47) Важен дял от съдържанието, предоставяно от услугите на платформите за споделяне на видеоклипове, не попада под редакционната отговорност на доставчика на платформата за споделяне на видеоклипове. Въпреки това тези доставчици обикновено определят организирането на съдържанието, а именно предавания, генерирани от потребители видеоклипове и аудиовизуални търговски съобщения, включително чрез автоматични средства или алгоритми. Ето защо от тези доставчици следва да се изисква да предприемат подходящи мерки за защита на непълнолетните лица от съдържание, което може да увреди тяхното физическо, психологическо или морално развитие. От тях следва също така да се изисква да предприемат подходящи мерки за защита на широката общественост от съдържание, включващо подбуждане към насилие или омраза срещу група или член на група на някое от основанията, посочени в член 21 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-долу „Хартата“), или чието разпространение представлява престъпление съгласно правото на Съюза.

- (48) Предвид естеството на ангажираността на доставчиците със съдържанието, предоставяно от услугите на платформите за споделяне на видеоклипове, тези подходящи мерки за защита на непълнолетните лица и широката общественост следва да бъдат свързани с организирането на съдържанието, а не със съдържанието като такова. Ето защо, изискванията във връзка с това, които са изложени в Директива 2010/13/ЕС, следва да се прилагат, без да се засягат членове 12—14 от Директива 2000/31/ЕО, в които се предвижда освобождаване от отговорност за незаконна информация, която се пренася или се съхранява автоматично, непосредствено и временно, или се съхранява от определени доставчици на услугите на информационното общество. При предоставяне на обхванатите от членове 12—14 от Директива 2000/31/ЕО услуги тези изисквания следва също така да се прилагат, без да се засяга член 15 от посочената директива, който изключва налагането на тези доставчици на общи задължения за контрол на такава информация и за активно търсене на факти или обстоятелства, които указват незаконна дейност, без обаче това да се отнася за задълженията за контрол в конкретни случаи, и по-специално без да се засягат разпореджения на национални органи в съответствие с националното право.
- (49) Уместно е доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове да участват във възможно най-голяма степен в прилагането на подходящи мерки, които се предприемат в съответствие с Директива 2010/13/ЕС. Поради това следва да се насърчава съвместното регулиране. Освен това следва да се запази възможността доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове да предприемат по-строги мерки на доброволна основа в съответствие с правото на Съюза, като се зачитат свободата на изразяване и свободата на информация и медийният плурализъм.

- (50) Правото на ефективни правни средства за защита и на справедлив съдебен процес са основни права, установени в член 47 от Хартата. Следователно разпоредбите на Директива 2010/13/ЕС не следва да се тълкуват по начин, който да възпрепятства страните да упражняват правото си на достъп до съдебната система.
- (51) Когато в съответствие с Директива 2010/13/ЕС се приемат подходящи мерки за защита на непълнолетните лица от вредно съдържание и за защита на широката общественост от съдържание, включващо подбуждане към насилие, омраза и тероризъм, предвидените в Хартата приложими основни права следва да бъдат внимателно балансирани. Това се отнася по-специално, в зависимост от случая, до правото на зачитане на личния и семейния живот и защитата на личните данни, свободата на изразяване на мнение и свободата на информация, свободата на стопанска инициатива, забраната на дискриминацията и правата на детето.
- (52) Контактният комитет има за цел да улесни ефективното прилагане на Директива 2010/13/ЕС и с него следва да се провеждат редовни консултации по всички практически проблеми, произтичащи от прилагането на директивата. Работата на контактния комитет следва да не се ограничава до съществуващите въпроси в областта на аудиовизуалната политика, а следва да обхваща и съответните промени в този сектор. Той се състои от представители на съответните национални органи на държавите членки. Когато назначават своите представители, държавите членки се насърчават да поощряват равенството между половете в състава на контактния комитет.

(53) Държавите членки следва да гарантират, че техните национални регулаторни органи или служби са правно обособени от правителството. Това обаче следва да не възпрепятства държавите членки да упражняват надзор в съответствие с националното си конституционно право. Следва да се счита, че националните регулаторни органи или служби са постигнали необходимото ниво на независимост, ако тези органи или служби, включително тези, които са учредени като публични органи или служби, са функционално и ефективно независими от съответните си правителства и от всеки друг публичен орган или частна организация. Смята се, че това е от съществено значение, за да се гарантира безпристрастността на решенията, вземани от национален регулаторен орган или служба. Изискването за независимост следва да не засяга възможността държавите членки да създават регулатори органи, упражняващи надзор върху различните сектори, като например аудиовизуалния сектор и сектора на далекосъобщенията. Националните регулаторни органи или служби следва да разполагат с изпълнителните правомощия и ресурсите, необходими за изпълнението на своите задачи, от гледна точка на персонал, експертни знания и финансови средства. Дейностите на националните регулаторни органи или служби, установени с Директива 2010/13/ЕС, следва да гарантират зачитане на целите на медийния плурализъм, културното многообразие, защитата на потребителите, правилното функциониране на вътрешния пазар и насърчаването на лоялната конкуренция.

- (54) Тъй като една от целите на аудиовизуалните медийни услуги е да обслужват интересите на отделните хора и да формират общественото мнение, от съществено значение е тези услуги да могат да осведомяват отделните хора и обществото във възможно най-пълна степен и при най-високо ниво на разнообразие. Тази цел може да бъде постигната само ако редакционните решения остават незасегнати от всякаква държавна намеса или влияние от страна на националните регулаторни органи или служби, което надхвърля обичайното прилагане на закона и което не служи за гарантиране на законово защитено право, което трябва да бъде защитено, независимо от определено мнение.
- (55) На национално равнище следва да съществуват ефективни механизми за обжалване. Съответният орган по обжалването следва да е независим от засегнатите страни. Този орган може да бъде съд. Процедурата по обжалване следва да не засяга разделението на компетентността в рамките на националните съдебни системи.
- (56) С цел да се гарантира последователното прилагане на регулаторната рамка на Съюза за аудиовизуални медии във всички държави членки, Комисията създаде ERGA с решение на Комисията от 3 февруари 2014 г.¹. Ролята на ERGA е да осигурява технически експертен опит на Комисията в работата ѝ по гарантиране на последователно прилагане на Директива 2010/13/ЕС във всички държави членки и да улеснява сътрудничеството между националните регулаторни органи или служби, както и между националните регулаторни органи или служби и Комисията.

¹ Решение С(2014) 462 final на Комисията от 3 февруари 2014 г. за създаване на група на европейските регулатори за аудиовизуални медийни услуги.

- (57) ERGA има положителен принос за установяването на последователни регулаторни практики и осигурява високо равнище на становищата, предоставяни на Комисията по въпроси, свързани с прилагането. Поради това е уместно нейната роля да бъде призната официално и засилена в Директива 2010/13/ЕС. По тази причина ERGA следва да бъде създадена с посочената директива.
- (58) Комисията следва да може да иска консултации от ERGA по всякакви въпроси, свързани с аудиовизуалните медийни услуги и платформите за споделяне на видеоклипове. ERGA следва да подпомага Комисията, като осигурява технически експертен опит и становища и като улеснява обмена на най-добри практики, включително относно кодексите за поведение в областта на саморегулирането и съвместното регулиране. По-специално, Комисията следва да се консултира с ERGA при прилагането на Директива 2010/13/ЕС, за да се улесни нейното еднообразно прилагане. По искане на Комисията ERGA следва да предоставя необвързващи становища относно юрисдикцията, относно мерките за дерогация от свободата на приемане и относно мерките по отношение на заобикалянето на юрисдикцията. ERGA следва също така да бъде в състояние да предоставя технически становища по всеки регулаторен въпрос, който се отнася до рамката за аудиовизуалните медийни услуги, включително в областта на речта, подбуждаща към омраза, и на защитата на непълнолетните лица, както и по съдържанието на аудиовизуалните търговски съобщения за храни с високо съдържание на мазнини, сол или натрий и захари.

- (59) Медийната грамотност се отнася до уменията, знанията и разбирането, които позволяват на гражданите да използват медиите ефективно и безопасно. С цел да се даде възможност на гражданите да получат достъп до информация и да използват, оценяват критично и създават медийно съдържание по отговорен и безопасен начин, гражданите се нуждаят от задълбочени умения, свързани с медийната грамотност. Медийната грамотност следва да не се ограничава до изучаване на инструменти и технологии, а следва да има за цел гражданите да придобият уменията за критично мислене, необходими, за да се направи преценка, да се анализират сложни реалности и да се разпознава разликата между мнение и факт. Поради това е необходимо както доставчиците на медийни услуги, така и доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове, като си сътрудничат с всички заинтересовани страни, да насърчават развитието на медийната грамотност във всички части на обществото, на гражданите от всички възрасти и по отношение на всички видове медии, както и напредъкът в това отношение да се следи внимателно.
- (60) Директива 2010/13/ЕС не засяга задължението на държавите членки да зачитат и защитават човешкото достойнство. Посочената директива зачита основните права и съблюдава принципите, признати по-специално от Хартата. По-специално, Директива 2010/13/ЕС има за цел да осигури пълно зачитане на правото на свобода на изразяване на мнение, свободата на стопанската инициатива и правото на съдебен контрол и да улесни прилагането на правата на детето, залегнали в Хартата.

- (61) Всички мерки, предприети от държавите членки съгласно Директива 2010/13/ЕС, следва да зачитат свободата на изразяване и свободата на информация и медийния плурализъм, както и културното и езиковото многообразие в съответствие с Конвенцията на ЮНЕСКО за опазване и насърчаване на многообразието от форми на културно изразяване.
- (62) Правото на достъп до политически новинарски предавания е от решаващо значение за запазването на основната свобода за получаване на информация и за гарантирането на пълната и подходяща защита на интересите на зрителите в Съюза. Като се има предвид все по-голямото значение на аудиовизуалните медийни услуги за обществото и демокрацията, излъчваните политически новини следва, във възможно най-голяма степен и без да се засягат правилата за авторските права, да бъдат достъпни трансгранично на територията на Съюза.
- (63) Директива 2010/13/ЕС не се отнася до правилата на международното частно право, по-специално правилата относно подведомствеността и подсъдността, както и относно правото, приложимо към договорни и извъндоговорни задължения.

- (64) В съответствие със Съвместната политическа декларация на държавите членки и на Комисията относно обяснителните документи от 28 септември 2011 г.¹ държавите членки са поели ангажимент в обосновани случаи да прилагат към съобщението за своите мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между елементите на дадена директива и съответстващите им части от националните инструменти за транспониране. По отношение на настоящата директива законодателят смята, че предоставянето на тези документи е обосновано.
- (65) Поради това Директива 2010/13/ЕС следва да бъде съответно изменена,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

¹ ОВ С 369, 17.12.2011 г., стр. 14.

Член 1

Директива 2010/13/ЕС се изменя, както следва:

1) В член 1 параграф 1 се изменя, както следва:

а) буква а) се заменя със следното:

„а) „аудиовизуална медийна услуга“ означава:

- i) услуга по смисъла на членове 56 и 57 от Договора за функционирането на Европейския съюз, като основната цел на услугата или на обособима част от нея е посветена на осигуряването — в рамките на редакционната отговорност на доставчик на медийни услуги — на предавания за широката общественост с цел информиране, забавление или образование чрез електронни съобщителни мрежи по смисъла на член 2, буква а) от Директива 2002/21/ЕО; такава аудиовизуална медийна услуга е телевизионно излъчване по смисъла на определението в буква д) от настоящия параграф или аудиовизуална медийна услуга по заявка по смисъла на определението в буква ж) от настоящия параграф;
- ii) аудиовизуални търговски съобщения;“

б) вмъква се следната буква:

„аа) „услуга на платформа за споделяне на видеоклипове“ означава услуга по смисъла на членове 56 и 57 от Договора за функционирането на Европейския съюз, като основната цел на услугата или на обособима част от нея, или съществена функционалност на услугата е посветена на осигуряването на предавания, на генерирани от потребители видеоклипове, или и на двете, за широката общественост, за които доставчикът на платформата за споделяне на видеоклипове не носи редакционна отговорност, с цел информиране, забавление или образование, чрез електронни съобщителни мрежи по смисъла на член 2, буква а) от Директива 2002/21/ЕО, и чието организиране се определя от доставчика на платформата за споделяне на видеоклипове, включително чрез автоматични средства или алгоритми, по-специално чрез показване, маркиране и секвенциране.“

в) буква б) се заменя със следното:

„б) „предаване“ означава поредица от движещи се образи със или без звук, която представлява самостоятелен елемент, независимо от нейната продължителност, в рамките на програмна схема или каталог, утвърден от доставчик на медийни услуги, включително пълнометражни филми, видеоклипове, спортни събития, комедийни сериали, документални филми, детски предавания и телевизионен театър;“

г) вмъкват се следните букви:

„ба) „генериран от потребител видеоклип“ означава поредица от движещи се образи със или без звук, която представлява самостоятелен елемент, независимо от нейната продължителност, създадена от потребител и качена на платформа за споделяне на видеоклипове от този потребител или от всеки друг потребител;

бб) „редакционно решение“ означава решение, което се взема редовно с цел да се упражнява редакционна отговорност и което е свързано с всекидневното функциониране на аудиовизуалната медийна услуга;“

д) вмъква се следната буква:

„га) „доставчик на платформа за споделяне на видеоклипове“ означава физическото или юридическото лице, което предоставя услуга на платформа за споделяне на видеоклипове;“

е) буква з) се заменя със следното:

„з) „аудиовизуално търговско съобщение“ означава образи със или без звук, които са предназначени да рекламират, пряко или непряко, стоки, услуги или имидж на физическо или юридическо лице, извършващо стопанска дейност; такива образи придружават или се включват в предаване или в генериран от потребител видеоклип срещу заплащане или подобно възнаграждение, или с цел осигуряване на самореклама. Формите на аудиовизуалното търговско съобщение включват, наред с другото, телевизионна реклама, спонсорство, телевизионно пазаруване и позициониране на продукти;“

ж) буква к) се заменя със следното:

„к) „спонсорство“ означава всяко участие от публични или частни предприятия или от физически лица, които не се занимават с доставката на аудио-визуални медийни услуги или на услуги, свързани с платформи за споделяне на видеоклипове, или с производството на аудио-визуални произведения, във финансирането на аудио-визуални медийни услуги, на услуги, свързани с платформите за споделяне на видеоклипове, на генерирани от потребители видеоклипове или на предавания с цел рекламиране на тяхното име, търговска марка, имидж, дейност или продукти;“

з) буква м) се заменя със следното:

„м) „позициониране на продукт“ означава всяка форма на аудио-визуално търговско съобщение, което представлява включване или споменаване на продукт, услуга или тяхната марка, с цел показването им в рамките на предаване или на генериран от потребители видеоклип срещу заплащане или подобно възнаграждение;“

2) заглавието на глава II се заменя със следното:

„Общи разпоредби за аудиовизуалните медийни услуги“;

3) Член 2 се изменя, както следва:

а) в параграф 3 буква б) се заменя със следното:

„б) ако седалището на доставчик на медийни услуги е в една държава членка, но редакционните решения за аудиовизуалните медийни услуги се вземат в друга държава членка, доставчикът на медийни услуги се смята за установен в държавата членка, където работи значителна част от работната сила, заета в извършването на свързаната с предаванията дейност по предоставяне на аудиовизуалните медийни услуги. Ако значителна част от работната сила, заета с извършването на свързана с предаването дейност по предоставяне на аудиовизуални медийни услуги, работи във всяка една от тези държави членки, доставчикът на медийни услуги се смята за установен в държавата членка, където е седалището му. Ако значителна част от работната сила, заета с извършването на свързана с предаването дейност по предоставяне на аудиовизуални медийни услуги работи извън която и да е от тези държави членки, доставчикът на медийни услуги се смята за установен в държавата членка, където първоначално е започнал своята дейност в съответствие с правото на въпросната държава членка, при условие че поддържа трайна и реална връзка с икономиката на тази държава членка;“

б) вмъкват се следните параграфи:

„5а. Държавите членки гарантират, че доставчиците на медийни услуги информират компетентните национални регулаторни органи или служби за всички промени, които могат да повлияят на определянето на юрисдикцията в съответствие с параграфи 2, 3 и 4.

5б. Държавите членки изготвят и поддържат актуализиран списък на доставчиците на медийни услуги, попадащи под тяхна юрисдикция и посочват на кои от изложените в параграфи 2—5 критерии е основана юрисдикцията им. Държавите членки съобщават този списък, включително евентуални актуализации на списъка, на Комисията.

Комисията гарантира, че тези списъци са достъпни в централизирана база данни. В случай на несъответствия между списъците, Комисията се свързва със съответните държави членки с цел намиране на решение.

Комисията гарантира, че националните регулаторни органи или служби имат достъп до тази база данни. Комисията осигурява публичен достъп до информацията в тази база данни.

5в. Ако при прилагането на член 3 или 4 съответните държави членки не постигнат съгласие относно държавата членка, която има юрисдикция, те отнасят въпроса до Комисията без неоснователно забавяне. Комисията може да поиска от групата на европейските регулатори за аудиовизуални медийни услуги (ERGA) да представи становище по въпроса в съответствие с член 30б, параграф 3, буква г). ERGA представя това становище в рамките на 15 работни дни от подаването на искането на Комисията. Комисията информира надлежно контактния комитет, създаден с член 29.

Когато Комисията приема решение съгласно член 3, параграф 2 или 3 или член 4, параграф 5, тя решава и коя държава членка има юрисдикция.“

4) Член 3 се заменя със следното:

„Член 3

1. Държавите членки гарантират свобода на приемането и не ограничават на своята територия препредаването на аудиовизуални медийни услуги от други държави членки на основания, които попадат в областите, координирани с настоящата директива.

2. Дадена държава членка може временно да приложи дерогация от параграф 1 от настоящия член, когато аудиовизуална медийна услуга, предоставена от доставчик на медийни услуги под юрисдикцията на друга държава членка, явно, сериозно и тежко нарушава член 6, параграф 1, буква а) или член 6а, параграф 1, или засяга или поражда сериозен и тежък риск от засягане на общественото здраве.

Прилагането на дерогацията, посочена в първа алинея, зависи от следните условия:

- а) през предходните 12 месеца, най-малко при два предишни случая доставчикът на медийни услуги вече е извършил един или повече пъти деянията, посочени в първа алинея;
- б) съответната държава членка е уведомила писмено доставчика на медийни услуги, държавата членка, която има юрисдикция спрямо този доставчик, и Комисията за твърдените нарушения и за пропорционалните мерки, които възнамерява да предприеме при ново подобно нарушение;
- в) съответната държава членка е спазила правата на защита на доставчика на медийни услуги, и по-специално му е дала възможност да изрази своето становище относно твърдените нарушения; и

- г) консултациите с държавата членка, която има юрисдикция спрямо доставчика на медийни услуги, и Комисията не са довели до намиране на общоприемливо решение в рамките на един месец от момента, в който Комисията е получила уведомлението, предвидено в буква б).

В срок от три месеца от получаване на уведомлението за предприетите от съответната държава членка мерки и след като е поискала становище от ERGA в съответствие с член 30б, параграф 3, буква г), Комисията решава дали тези мерки са съвместими с правото на Съюза. Комисията информира надлежно контактния комитет. Когато Комисията реши, че мерките не са съвместими с правото на Съюза, тя изисква от съответната държава членка незабавно да прекрати прилагането им.

3. Дадена държава членка може временно да приложи дерогация от параграф 1 от настоящия член, когато аудиовизуална медийна услуга, предоставена от доставчик на медийни услуги под юрисдикцията на друга държава членка, явно, сериозно и тежко нарушава член 6, параграф 1, буква б), или засяга или поражда сериозен и тежък риск от засягане на обществената сигурност, включително гарантирането на националната сигурност и отбрана.

Прилагането на дерогацията, посочена в първа алинея, зависи от изпълнението на следните условия:

- а) през предходните 12 месеца деянието, посочено в първа алинея, е било извършено най-малко при един предходен случай;и
- б) съответната държава членка е уведомила писмено доставчика на медийни услуги, държавата членка, която има юрисдикция спрямо посочения доставчик, и Комисията за твърдените нарушения и за пропорционалните мерки, които възнамерява да предприеме при ново подобно нарушение.

Съответната държава членка спазва правата на защита на съответния доставчик на медийни услуги, и по-специално му дава възможност да изрази своето становище относно твърдените нарушения.

В срок от три месеца от получаване на уведомлението за предприетите от съответната държава членка мерки и след като е поискала становище от ERGA в съответствие с член 30б, параграф 3, буква г), Комисията решава дали тези мерки са съвместими с правото на Съюза. Комисията информира надлежно контактния комитет. Когато Комисията реши, че мерките не са съвместими с правото на Съюза, тя изисква от съответната държава членка незабавно да прекрати прилагането им.

4. Параграфи 2 и 3 не засягат прилагането на процедури, правни средства или санкции за съответните нарушения в държавата членка, която има юрисдикция спрямо съответния доставчик на медийни услуги.
5. В спешни случаи, не по-късно от един месец след твърдяното нарушение, държавите членки могат да дерогират от условията, установени в параграф 3, букви а) и б). В такива случаи предприетите мерки се съобщават в най-кратък срок на Комисията и на държавата членка, под чиято юрисдикция попада доставчикът на медийни услуги, като се посочват причините, поради които държавата членка счита, че случаят е спешен. Комисията разглежда във възможно най-кратки срокове съвместимостта на съобщените мерки с правото на Съюза. Когато заключи, че мерките са несъвместими с правото на Съюза, Комисията отправя искане към въпросната държава членка спешно да прекрати прилагането им.
6. Ако Комисията не разполага с необходимата информация за вземане на решението съгласно параграф 2 или 3, в срок от един месец от получаване на уведомлението, тя изисква от съответната държава членка цялата информация, която ѝ е нужна за вземане на решението. Срокът, в рамките на който Комисията трябва да вземе решение, спира да тече до предоставянето на необходимата информация от държавата членка. Във всеки случай спирането на срока не надвишава един месец.

7. Държавите членки и Комисията редовно обменят опит и добри практики относно процедурата, предвидена в настоящия член в рамките на контактния комитет и ERGA.“

5) Член 4 се заменя със следното:

„Член 4

1. Държавите членки запазват свободата си да изискват от доставчиците на медийни услуги, попадащи под тяхна юрисдикция да спазват по-подробни или по-строги правила в областите, координирани с настоящата директива, при условие че тези правила са в съответствие с правото на Съюза.

2. Когато дадена държава членка:

- а) е упражнила свободата си по параграф 1 да приеме по-подробни или по-строги правила от широк обществен интерес, и
- б) прецени, че доставчик на медийни услуги под юрисдикцията на друга държава членка предоставя аудиовизуални медийни услуги, изцяло или предимно насочени към нейната територия,

тя може да поиска от държавата членка, която има юрисдикция, да намери решение на евентуални проблеми, установени във връзка с настоящия параграф. И двете държави членки си сътрудничат лоялно и бързо с оглед постигането на взаимно удовлетворително решение.

При получаването на обосновано искане по първа алинея държавата членка, която има юрисдикция, изисква от доставчика на медийни услуги спазването на съответните правила от широк обществен интерес. Държавата членка, която има юрисдикция, редовно информира държавата членка, подала искането, за мерките, предприети за преодоляване на установените проблеми. В срок от два месеца от получаването на искането държавата членка, която има юрисдикция, уведомява държавата членка, подала искането, и Комисията за получените резултати и пояснява какви са причините, ако не може да бъде намерено решение.

Всяка от двете държави членки може да покани контактния комитет да разгледа случая по всяко време.

3. Съответната държава членка може да приеме подходящи мерки срещу съответния доставчик на медийни услуги, ако:
 - а) прецени, че резултатите, постигнати чрез прилагането на параграф 2, не са удовлетворителни; и

- б) е представила доказателства, които показват, че доставчикът на медийни услуги се е установил в държавата членка, която има юрисдикция, за да избегне по-строгите правила в областите, координирани с настоящата директива, които биха били приложими спрямо него, ако бе установен в първата държава членка; тези доказателства трябва да дават възможност това заобикаляне да бъде разумно установено, без да е необходимо да се доказва намерението на доставчика на медийни услуги за заобикаляне на тези по-строги правила.

Тези мерки трябва да са обективно необходими, да се прилагат по недискриминационен начин и да са пропорционални на преследваните от тях цели.

- 4. Дадена държава членка може да предприеме мерки в съответствие с параграф 3 само ако са изпълнени следните условия:
 - а) тя е уведомила Комисията и държавата членка, в която се е установил доставчикът на медийни услуги, за намерението си да предприеме такива мерки, като е посочила мотивите, на които се основава нейната преценка;
 - б) тя е спазила правото на защита на съответния доставчик на медийни услуги и по-специално му е дала възможност да изрази своето становище относно твърдените нарушения и мерките, които от правилата уведомяването държава членка възнамерява да предприеме; и

- в) Комисията е решила, след като е поискала становище от ERGA в съответствие с член 30б, параграф 3, буква г), че мерките са съвместими с правото на Съюза, и по-специално че преценката на държавата членка, предприемаща мерките съгласно параграфи 2 и 3 от настоящия член, е правилно обоснована; Комисията информира надлежно контактния комитет.
5. В срок от три месеца от получаване на уведомлението, предвидено в параграф 4, буква а), Комисията решава дали мерките са съвместими с правото на Съюза. Когато Комисията реши, че мерките не са съвместими с правото на Съюза, тя изисква от съответната държава членка да се въздържа от предприемането им.

Ако Комисията не разполага с необходимата информация за вземане на решението съгласно първа алинея, в срок от един месец от получаване на уведомлението, тя изисква от съответната държава членка цялата информация, която ѝ е нужна за вземане на решението. Срокът, в рамките на който Комисията трябва да вземе решение, спира да тече до предоставянето на необходимата информация от държавата членка. Във всеки случай спирането на срока не надвишава един месец.

6. Държавите членки гарантират с подходящи средства в рамките на своето национално право, че доставчиците на медийни услуги, попадащи под тяхна юрисдикция ефективно спазват настоящата директива.
7. Директива 2000/31/ЕО се прилага, освен ако в настоящата директива не е предвидено друго. В случай на противоречие между Директива 2000/31/ЕО и настоящата директива, предимство има настоящата директива, освен ако в нея не е предвидено друго.“

б) Вмъква се следният член:

„Член 4а

1. Държавите членки насърчават използването на съвместното регулиране и създаването на благоприятни условия за саморегулирането чрез приети на национално равнище кодекси за поведение в координираните с настоящата директива области, доколкото правните им системи позволяват това. Тези кодекси:
 - а) са такива, че са широко приети от основните заинтересовани страни в съответните държави членки;
 - б) включват ясно и недвусмислено поставени цели;

- в) предвиждат редовно, прозрачно и независимо наблюдение и оценка на постигането на поставените цели; и
 - г) предвиждат средства за ефективното им спазване, включително ефективни и пропорционални санкции.
2. Държавите членки и Комисията могат да насърчават саморегулиране чрез кодекси за поведение, изготвени от доставчици на медийни услуги, доставчици на услуги за платформи за споделяне на видеоклипове или организации, които ги представляват, при необходимост в сътрудничество с други сектори, например промишленост, търговия, професионални и потребителски сдружения или организации. Тези кодекси са широко приети от основните заинтересовани страни на равнището на Съюза и съответстват на изискванията на параграф 1, букви б)—г). Кодексите за поведение на равнището на Съюза не засягат прилагането на националните кодекси за поведение.

Комисията, в сътрудничество с държавите членки, подпомага разработването на кодекси за поведение на равнището на Съюза, когато е целесъобразно, в съответствие с принципите на субсидиарност и пропорционалност.

Подписалите кодексите за поведение на равнището на Съюза представят на Комисията тези кодекси и техните изменения. Комисията се консултира с контактния комитет относно тези проекти на кодекси или относно измененията в тях.

Комисията осигурява публичен достъп до кодексите за поведение на Съюза и може да ги огласи по подходящ начин.

3. Държавите членки запазват свободата си да изискват от доставчиците на медийни услуги, попадащи под тяхна юрисдикция да спазват по-подробни или по-строги правила в съответствие с настоящата директива и правото на Съюза, включително когато националните им независими регулаторни орган или служби заключат, че са налице данни за недостатъчната ефективност на даден кодекс за поведение или на части от него. Държавите членки докладват тези правила на Комисията без неоснователно забавяне.“

- 7) Заглавието на глава III се заменя със следното:

„Разпоредби, приложими към аудиовизуалните медийни услуги“;

- 8) Член 5 се заменя със следното:

„Член 5

1. Всяка държава членка гарантира, че всеки доставчик на медийни услуги под нейна юрисдикция осигурява лесен, пряк и постоянен достъп на получателите на услугата най-малко до следната информация:
 - a) своето наименование;

- б) географския адрес, на който е установен;
 - в) данните, включително адреса на електронната си поща или уебсайт, които позволяват установяването на бърз, пряк и ефективен контакт с него;
 - г) държавите членки, които имат юрисдикция спрямо него, и компетентните регулаторни органи или служби или компетентните надзорни органи.
2. Държавите членки могат да приемат законодателни мерки, в които се предвижда, че в допълнение към информацията, посочена в параграф 1, доставчиците на медийни услуги, попадащи под тяхна юрисдикция осигуряват достъп до информация за структурата си на собственост, включително за действителните собственици. Тези мерки зачитат съответните основни права, като например личния и семейния живот на действителните собственици. Тези мерки трябва да са необходими и пропорционални и да са насочени към постигането на цел от общ интерес.“

9) Член 6 се заменя със следното:

„Член 6

1. Без да се засяга задължението на държавите членки да зачитат и защитават човешкото достойнство, държавите членки гарантират по подходящ начин, че аудиовизуалните медийни услуги, предоставяни от доставчици на медийни услуги, попадащи под тяхна юрисдикция, не съдържат:
 - а) никакво подбуждане към насилие или омраза, насочени към група лица или член на група, въз основа на някое от основанията, посочени в член 21 от Хартата;
 - б) публично подстрекаване към извършване на терористично престъпление съгласно предвиденото в член 5 от Директива (ЕС) 2017/541.
2. Предприетите за целите на настоящия член мерки трябва да са необходими и пропорционални и да зачитат правата и съблюдават принципите, установени в Хартата.“

10) Вмъква се следният член:

„Член ба

1. Държавите членки предприемат подходящи мерки да гарантират, че аудиовизуалните медийни услуги, предоставяни от доставчиците на медийни услуги, попадащи под тяхна юрисдикция, които могат да увредят физическото, умственото или моралното развитие на непълнолетни и непълнолетни лица, се предоставят само по начин, гарантиращ, че тези лица обикновено няма ги да чуят или видят. Тези мерки могат да включват избор на времето на излъчване, средства за проверка на възрастта или други технически мерки. Те трябва да са пропорционални на потенциалната вреда от предаването.

Най-вредното съдържание, като например неоправдано насилие и порнография, е предмет на най-строги мерки.

2. Личните данни на непълнолетни лица, събрани или създадени по друг начин от доставчиците на медийни услуги в съответствие с параграф 1, не се обработват за търговски цели, като например директен маркетинг, профилиране и съобразена с поведението реклама.
3. Държавите членки гарантират, че доставчиците на медийни услуги предоставят достатъчно информация на зрителите относно съдържанието, което може да увреди физическото, умственото или моралното развитие на непълнолетните лица. За тази цел доставчиците на медийни услуги използват система, която описва възможното вредно естество на съдържанието на аудиовизуалната медийна услуга.

За целите на прилагането на настоящия параграф държавите членки насърчават използването на съвместното регулиране, предвидено в член 4а, параграф 1.

4. Комисията насърчава доставчиците на медийни услуги да обменят най-добри практики относно кодексите за поведение в областта на съвместното регулиране. За целите на настоящия член държавите членки и Комисията може да насърчават саморегулирането посредством кодексите за поведение на Съюза, посочени в член 4а, параграф 2.“

11) Член 7 се заменя със следното:

„Член 7

1. Държавите членки гарантират без неоснователно забавяне, че услугите, предоставяни от доставчиците на медийни услуги, попадащи под тяхна юрисдикция, непрекъснато и постепенно стават все по-достъпни за хората с увреждания чрез пропорционални мерки.
2. Държавите членки гарантират, че доставчиците на медийни услуги докладват редовно на националните регулаторни органи или служби относно прилагането на мерките, посочени в параграф 1. До ... [четири години след датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение] и на всеки три години след това държавите членки докладват на Комисията относно прилагането на параграф 1.

3. Държавите членки насърчават доставчиците на медийни услуги да разработят планове за действие относно достъпността във връзка с непрекъснатото и постепенно увеличаване на достъпността на предоставяните от тях услуги за хората с увреждания. Тези планове за действие се съобщават на националните регулаторни органи или служби.
4. Всяка държава членка определя единно, лесно достъпно, включително за хора с увреждания, както и публично достъпно онлайн звено за контакт за предоставяне на информация и получаване на жалби по въпросите, свързани с достъпността, посочени в настоящия член.
5. Държавите членки гарантират, че информацията за извънредни ситуации, включително публичните съобщения и съобщенията при природни бедствия, която се оповестява на обществеността чрез аудиовизуални медийни услуги, се предоставя по достъпен за хора с увреждания начин.“

12) Вмъкват се следните членове:

„Член 7а

Държавите членки могат да предприемат мерки за гарантиране на достатъчна видимост на аудиовизуалните медийни услуги от общ интерес.

Член 7б

Държавите членки предприемат подходящи и пропорционални мерки, за да се гарантира, че аудиовизуалните медийни услуги, предоставяни от доставчиците на медийни услуги, не могат да се допълват с нови елементи с търговски цели, нито да се изменят без изричното съгласие на тези доставчици.

За целите на настоящия член държавите членки определят регулаторните подробности, включително изключенията, по-специално във връзка със защитата на законните интереси на потребителите, като същевременно се отчитат законните интереси на доставчиците на медийни услуги, предоставили първоначално аудиовизуалните медийни услуги.“

13) Член 9 се заменя със следното:

„Член 9

1. Държавите членки гарантират, че аудиовизуалните търговски съобщения, предоставяни от доставчиците на медийни услуги, попадащи под тяхна юрисдикция, отговарят на следните изисквания:
 - а) аудиовизуалните търговски съобщения се разпознават лесно като такива; скритите аудиовизуални търговски съобщения са забранени;
 - б) аудиовизуалните търговски съобщения не използват техники, действащи на подсъзнанието;

- в) аудиовизуалните търговски съобщения:
- i) не засягат зачитането на човешкото достойнство;
 - ii) не включват или насърчават каквито и да е прояви на дискриминация, основана на пол, раса или етнически произход, гражданство, религия или убеждения, увреждане, възраст или сексуална ориентация;
 - iii) не насърчават поведение, което накърнява здравето или безопасността;
 - iv) не насърчават поведение, което сериозно засяга опазването на околната среда;
- г) забраняват се всички форми на аудиовизуални търговски съобщения за цигари и други тютюневи изделия, както и за електронни цигари и контейнери за многократно пълнене;
- д) аудиовизуалните търговски съобщения за алкохолни напитки не са насочени специално към непълнолетните лица и не насърчават прекомерната употреба на такива напитки;
- е) забраняват се аудиовизуалните търговски съобщения за лекарствени продукти и медицинско лечение, които се предоставят само по лекарско предписание в държавата членка, под чиято юрисдикция попада доставчикът на медийни услуги;

- ж) аудиовизуалните търговски съобщения не трябва да причиняват физическа, умствена или морална вреда на непълнолетните лица. Следователно те не трябва да убеждават пряко непълнолетните лица да закупят или вземат под наем продукт или услуга, като се използва тяхната неопитност или доверчивост, не ги насърчават пряко да убедят родителите си или други лица да закупят рекламираните стоки или услуги, не злоупотребяват с особеното доверие, което непълнолетните лица имат в своите родители, учители или други лица, и не показват без основание непълнолетни в опасни ситуации.
2. Аудиовизуалните търговски съобщения за алкохолни напитки в аудиовизуални медийни услуги по заявка, с изключение на спонсорството и позиционирането на продукти, трябва да отговарят на критериите, предвидени в член 22.
3. Държавите членки насърчават използването на съвместното регулиране и създаването на благоприятни условия за саморегулирането чрез кодекси за поведение съгласно член 4а, параграф 1 по отношение на неподходящите аудиовизуални търговски съобщения за алкохолни напитки. С тези кодекси се цели ефективно намаляване на излагането на непълнолетни лица на аудиовизуални търговски съобщения за алкохолните напитки.

4. Държавите членки насърчават използването на съвместното регулиране и създаването на благоприятни условия засаморегулирането чрез кодекси за поведение съгласно член 4а, параграф 1 по отношение на неподходящите аудиовизуални търговски съобщения, придружаващи или включени в детски предавания, за храни и напитки, съдържащи хранителни съставки и вещества с хранителен или физиологичен ефект, чийто прекомерен прием в рамките на цялостния хранителен режим не е препоръчителен, по-специално мазнини, трансмастни киселини, сол или натрий и захар.

С тези кодекси се цели ефективно намаляване на излагането на деца на аудиовизуални търговски съобщения за подобни храни и напитки. С тях се цели да се гарантира, че тези аудиовизуални търговски съобщения не изтъкват положителните качества на хранителните аспекти на такива храни и напитки.

5. За целите на настоящия член държавите членки и Комисията може да създават благоприятни условия саморегулирането посредством кодексите за поведение на равнището на Съюза, посочени в член 4а, параграф 2.“

14) Член 10 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Аудиовизуалните медийни услуги или предавания не се спонсорират от предприятия, чиято основна дейност е производството или продажбата на цигари и други тютюневи изделия, както и на електронни цигари и контейнери за многократно пълнене.“

б) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Не могат да бъдат спонсорирани новинарски предавания и предавания за текущи събития. Държавите членки могат да забранят спонсорирането на детски предавания. Държавите членки могат да решат да забранят показването на логото на спонсор при излъчване на детски предавания, документални филми и религиозни предавания.“

15) Член 11 се заменя със следното:

„Член 11

1. Настоящият член се прилага само към предавания, създадени след 19 декември 2009 г.

2. Позиционирането на продукти се разрешава във всички аудиовизуални медийни услуги, освен в новинарски предавания и предавания за текущи събития, предавания по потребителски въпроси, религиозни предавания и детски предавания.
3. Предаванията, които съдържат позициониране на продукти, трябва да отговарят на следните изисквания:
 - а) тяхното съдържание и организацията им в програмна схема, при телевизионно излъчване, или в каталог при аудиовизуални медийни услуги по заявка, при никакви обстоятелства не се повлияват по начин, засягащ отговорността и редакторската независимост на доставчика на медийни услуги;
 - б) те не насърчават пряко покупката или наема на стоки или услуги, по-специално като рекламират изрично тези стоки или услуги;
 - в) те не създават неоснователна видимост за съответния продукт;
 - г) зрителите са ясно информирани за съществуването на позициониране на продукти чрез подходящо обозначаване в началото и в края на предаването, както и при подновяването на предаването след рекламна пауза, за да се избегне евентуално объркване от страна на зрителя.

Държавите членки могат да изключат прилагането на изискванията, предвидени в буква г), освен по отношение на предаванията, произведени или поръчани от доставчика на медийни услуги или от свързано с него дружество.

4. Във всички случаи предаванията не трябва да включват позициониране на следните продукти:
- а) цигари и други тютюневи изделия, както и електронни цигари и контейнери за многократно пълнене, или продукти на предприятия, чиято основна дейност е производството или продажбата на такива продукти;
 - б) конкретни лекарствени продукти или медицинско лечение, които се предоставят само по лекарско предписание в държавата членка, под чиято юрисдикция попада доставчикът на медийни услуги.“

16) Заглавието на глава IV се заличава.

17) Член 12 се заличава.

18) Член 13 се заменя със следното:

„Член 13

1. Държавите членки гарантират, че доставчиците на аудиовизуални медийни услуги по заявка, попадащи под тяхна юрисдикция осигуряват най-малко 30 % дял за европейски произведения в своите каталози, както и видимо присъствие на тези произведения.

2. Когато държавите членки изискват от доставчиците на медийни услуги, попадащи под тяхна юрисдикция да допринасят финансово за производството на европейски произведения, включително чрез преки инвестиции в съдържание и чрез принос в национални фондове, те може също така да изискват от доставчиците на медийни услуги, насочени към аудиторията, която се намира на тяхна територия, но установени в други държави членки, финансов принос, който е пропорционален и недискриминационен.
3. В случаите, посочени в параграф 2, финансовият принос се основава само на приходите, реализирани в целевите държави членки. Ако държавата членка, в която е установен доставчикът, налага задължение за финансов принос, тя взема предвид всички задължения за финансов принос, наложени от целевите държави членки. Всеки финансов принос трябва да е в съответствие с правото на Съюза, по-специално с правилата за държавната помощ.
4. Държавите членки докладват на Комисията до ... [три години след влизането в сила на настоящата директива за изменение] и на всеки две години след това относно прилагането на параграфи 1 и 2.
5. Въз основа на предоставена от държавите членки информация и на независимо проучване Комисията докладва на Европейския парламент и на Съвета относно прилагането на параграфи 1 и 2, като взема предвид пазарните и технологични промени и целта за осигуряване на културно многообразие.

6. Наложено по силата на параграф 1 задължение и изискването към доставчиците на медийни услуги, насочени към аудитория в други държави членки, посочено в параграф 2, не се прилагат за доставчици на медийни услуги с нисък оборот или с малобройна аудитория. Държавите членки могат да не прилагат тези задължения или изисквания и в случаите, когато те биха били неприложими на практика или необосновани поради естеството или темата на аудиовизуалните медийни услуги.
7. Комисията приема, след консултация с контактния комитет, указания относно изчисляването на дела на европейските произведения, посочен в параграф 1, както и относно определянето на случаите на малобройна аудитория и нисък оборот, посочени в параграф 6.“

19) В член 19 параграф 2 се заменя със следното:

- „2. При спортни събития се допускат единични телевизионни рекламни спотове и единични спотове за телевизионно пазаруване. Освен при излъчването на спортни събития, единичните телевизионни рекламни спотове и спотове за телевизионно пазаруване са изключение.“

20) В член 20 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Излъчването на филми, създадени за телевизията (с изключение на отделни серии, сериали и документални филми), кинематографични произведения и новинарски предавания може да бъде прекъснато от спот за телевизионна реклама, за телевизионно пазаруване, или и двете, веднъж за всеки период програмно време, чиято продължителност е най-малко 30 минути. Излъчването на детски предавания може да бъде прекъснато от телевизионна реклама веднъж за всеки период програмно време, чиято продължителност е най-малко 30 минути, при условие че програмната продължителност на предаването е по-голяма от 30 минути. Излъчването на спотове за телевизионно пазаруване е забранено по време на детски предавания. По време на излъчване на религиозна служба не може да бъдат включени телевизионна реклама или телевизионно пазаруване.“

21) Член 23 се заменя със следното:

„Член 23

1. Делът на телевизионните рекламни спотове и спотовете за телевизионно пазаруване в интервала между 6,00 и 18,00 часа не може да надхвърля 20% от този интервал. Делът на телевизионните рекламни спотове и спотовете за телевизионно пазаруване в интервала между 18,00 и 00,00 часа не може да надхвърля 20% от този интервал.

2. Параграф 1 не се прилага за:

- а) съобщения, направени от телевизионния оператор във връзка с неговите собствени предавания и допълнителна продукти, пряко свързани с тези предавания, или с предавания и аудиовизуални медийни услуги на други субекти, които са част от същата излъчваща група;
- б) съобщения относно спонсорството;
- в) позициониране на продукти;
- г) неутрални елементи между редакционното съдържание и телевизионните рекламни спотове или спотовете за телевизионно пазаруване, а също и между отделните спотове.“

22) Глава VIII се заличава;

23) Вмъква се следната глава:

„Глава IXa

Разпоредби, приложими за услугите на платформите за споделяне на видеоклипове

Член 28a

1. За целите на настоящата директива доставчик на платформа за споделяне на видеоклипове, който е установен на територията на държава членка по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2000/31/ЕО, попада под юрисдикцията на тази държава членка.

2. Доставчик на платформа за споделяне на видеоклипове, който не е установен на територията на държава членка съгласно параграф 1, се счита за установен на територията на държава членка за целите на настоящата директива, ако този доставчик на платформа за споделяне на видеоклипове:

- а) има предприятие майка или дъщерно предприятие, установено на територията на тази държава членка; или
- б) е част от група и друго предприятие от тази група е установено на територията на тази държава членка.

За целите на настоящия член:

- а) „предприятие майка“ означава предприятие, което контролира едно или повече дъщерни предприятия;
- б) „дъщерно предприятие“ означава предприятие, което се контролира от предприятие майка, включително дъщерно предприятие на крайно предприятие майка;
- в) „група“ означава предприятие майка, всички негови дъщерни предприятия и всички останали предприятия, които имат икономически и правни организационни връзки с тях.

3. За целите на прилагането на параграф 2, когато предприятието майка, дъщерното предприятие или другите предприятия от групата са установени в различни държави членки, доставчикът на платформи за споделяне на видеоклипове се счита за установен в държавата членка, в която е установено неговото предприятие майка, или, ако то не е установено в държава членка, в държавата членка, в която е установено неговото дъщерно предприятие, или, ако такова то не е установено в държава членка, в държавата членка, в която е установено другото предприятие от групата.
4. За целите на прилагането на параграф 3, при наличието на няколко дъщерни предприятия, като всяко от тях е установено в различна държава членка, доставчикът на платформи за споделяне на видеоклипове се счита за установен в държавата членка, в която първоначално е започнало своята дейност едно от дъщерните предприятия, при условие че поддържа трайна и реална връзка с икономиката на въпросната държава членка.

При наличието на няколко други предприятия, които са част от групата, като всяко от тях е установено в различна държава членка, доставчикът на платформи за споделяне на видеоклипове се счита за установен в държавата членка, в която първоначално е започнало своята дейност едно от тези предприятия, при условие че поддържа трайна и реална връзка с икономиката на въпросната държава членка.

5. За целите на настоящата директива член 3 и членове 12—15 от Директива 2000/31/ЕО се прилагат за доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове, за които се счита, че са установени в дадена държава членка в съответствие с параграф 2 от настоящия член.
6. Държавите членки изготвят и поддържат актуализиран списък на доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове, които са установени или за които се счита, че са установени на тяхна територия, и посочват критериите, определени в параграфи 1 — 4, на които се основава тяхната юрисдикция. Държавите членки съобщават този списък, включително евентуални актуализации на списъка, на Комисията.

Комисията гарантира, че тези списъци са достъпни в централизирана база данни. В случай на несъответствия между списъците, Комисията се свързва със съответните държави членки с цел намиране на решение. Комисията гарантира, че националните регулаторни органи или служби имат достъп до тази база данни. Комисията осигурява публичен достъп до информацията в тази база данни.

7. Когато при прилагане на настоящия член съответните държави членки не постигнат съгласие относно държавата членка, която има юрисдикция, те отнасят въпроса до Комисията без неоснователно забавяне. Комисията може да поиска от ERGA да представи становище по въпроса в съответствие с член 30б, параграф 3, буква г). ERGA представя това становище в рамките на 15 работни дни от подаването на искането на Комисията. Комисията информира надлежно контактния комитет.“

Член 28б

1. Без да се засягат членове 12—15 от Директива 2000/31/ЕО, държавите членки гарантират, че доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове, попадащи под тяхна юрисдикция предприемат подходящи мерки за защита на:
- а) непълнолетните лица от предавания, генерирани от потребители видеоклипове и аудиовизуални търговски съобщения, които може да увредят тяхното физическо, умствено или морално развитие в съответствие с член 6а, параграф 1;
 - б) широката общественост от предавания, генерирани от потребители видеоклипове и аудиовизуални търговски съобщения, чието съдържание подбужда към насилие или омраза, насочени към група лица или член на група, въз основа на някое от основанията, посочени в член 21 от Хартата;

в) широката общественост от предавания, генерирани от потребители видеоклипове и аудиовизуални търговски съобщения със съдържание, чието разпространение съставлява престъпление съгласно правото на Съюза, а именно публично подстрекаване към извършване на терористични престъпления съгласно предвиденото в член 5 от Директива (ЕС) 2017/541, престъпления, свързани с детска порнография съгласно предвиденото в член 5, параграф 4 от Директива 2011/93/ЕС на Европейския парламент и на Съвета¹ и престъпления, свързани с расизъм и ксенофобия съгласно предвиденото в член 1 от Рамково решение 2008/913/ПВР.

2. Държавите членки гарантират, че доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове, попадащи под тяхна юрисдикция спазват изискванията, посочени в член 9, параграф 1 по отношение на аудиовизуалните търговски съобщения, които се предлагат на пазара, продават и организират от тези доставчици на платформи за споделяне на видеоклипове.

Държавите членки гарантират, че доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове, попадащи под тяхна юрисдикция вземат подходящи мерки за спазване на определените в член 9, параграф 1 изисквания за аудиовизуалните търговски съобщения, които не се предлагат на пазара, продават или организират от доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове, като се взема предвид ограниченият контрол, упражняван от платформите за споделяне на видеоклипове над тези аудиовизуални търговски съобщения.

¹ Директива 2011/93/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 г. относно борбата със сексуалното насилие и със сексуалната експлоатация на деца, както и с детската порнография и за замяна на Рамково решение 2004/68/ПВР на Съвета (ОВ L 335, 17.12.2011 г., стр. 1).

Държавите членки гарантират, че доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове ясно информират потребителите на предаванията и генерираните от потребители видеоклипове, съдържащи аудиовизуални търговски съобщения, когато тези съобщения са декларирани съгласно параграф 3 трета алинея, буква в) или този факт е известен на доставчика.

Държавите членки насърчават използването на съвместното регулиране и създаването на благоприятни условия за саморегулиране чрез кодекси за поведение съгласно предвиденото в член 4а, параграф 1, с цел ефективно да се намали излагането на деца на аудиовизуални търговски съобщения за храни и напитки, съдържащи хранителни съставки и вещества с хранителен или физиологичен ефект, чийто прекомерен прием в рамките на цялостния хранителен режим не е препоръчителен, по-специално мазнини, трансмастни киселини, сол или натрий и захар. С тези кодекси се цели да се гарантира, че тези аудиовизуални търговски съобщения не изтъкват положителните качества на хранителните аспекти на такива храни и напитки.

3. За целите на параграфи 1 и 2 се определят подходящи мерки, съобразно естеството на съответното съдържание, вредата, която то може да нанесе, характеристиките на категорията лица, които трябва да бъдат защитени, както и изложените на риск права и законни интереси, включително тези на доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове и на потребителите, създали или качили съдържанието, както и с оглед на широкия обществен интерес.

Държавите членки гарантират, че всички доставчици на платформи за споделяне на видеоклипове, попадащи под тяхна юрисдикция, прилагат такива мерки. Мерките трябва да са приложими на практика и пропорционални, като се взема предвид размерът на услугата на платформи за споделяне на видеоклипове и естеството на предоставяната услуга. Тези мерки не могат да водят до мерки за предварителен контрол или филтриране на качването на съдържание, което не съответства на член 15 от Директива 2000/31/ЕО. За целите на защитата на непълнолетните лица, предвидена в параграф 1, буква а) от настоящия член, най-вредното съдържание е предмет на най-строги мерки за контрол на достъпа.

Тези мерки се състоят, в зависимост от случая, от:

- а) включване и прилагане, в съответствие с реда и условията на услугите на платформите за споделяне на видеоклипове, на посочените в параграф 1 изисквания;
- б) включване и прилагане, в съответствие с реда и условията на услугите на платформите за споделяне на видеоклипове, на посочените в член 9, параграф 1 изисквания за аудиовизуалните търговски съобщения, които не се предлагат на пазара, продават или организират от доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове;

- в) наличие на функция за ползвателите, които качват създадено от потребители видео, да декларират дали това видео съдържа аудиовизуални търговски съобщения, доколкото това им е известно или в разумна степен се очаква да им е известно;
- г) създаване и прилагане на прозрачни и лесни за използване механизми за ползвателите на платформа за споделяне на видеоклипове, чрез които да сигнализируют или да предупредят съответния доставчик на платформа за споделяне на видеоклипове относно посоченото в параграф 1 съдържание, предоставяно на неговата платформа;
- д) създаване и прилагане на системи, чрез които доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове разясняват на потребителите на тези платформи какви са резултатите от сигналите и предупрежденията, посочени в буква г);
- е) създаване и прилагане на системи за проверка на възрастта на потребителите на платформи за споделяне на видеоклипове по отношение на съдържание, което може да увреди физическото, умственото или моралното развитие на непълнолетните лица;
- ж) създаване и прилагане на лесни за използване системи, които позволяват на ползвателите на платформи за споделяне на видеоклипове да оценяват посоченото в параграф 1 съдържание;
- з) осигуряване на системи за родителски контрол, които се контролират от крайните ползватели по отношение на съдържанието, което може да увреди физическото, умственото или моралното развитие на непълнолетните лица;

- и) създаване и прилагане на прозрачни, лесни за използване и ефективни процедури за разглеждането и вземането на решения по оплаквания на ползватели до доставчика на платформа за споделяне на видеоклипове във връзка с изпълнението на мерките, посочени в букви г) — з);
- й) осигуряване на ефективни мерки и инструменти за медийна грамотност и повишаване на осведомеността на потребителите за тези мерки и инструменти.

Личните данни на непълнолетни деца, събрани или получени по друг начин от доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове съгласно трета алинея, букви е) и з), не се обработват за търговски цели, като например директен маркетинг, профилиране и съобразена с поведението реклама.

4. За целите на изпълнението на мерките, посочени в параграфи 1 и 3 от настоящия член, държавите членки насърчават използването на съвместното регулиране съгласно предвиденото в член 4а, параграф 1.
5. Държавите членки създават необходимите механизми за оценка на подходящия характер на мерките, посочени в параграф 3, предприемани от доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове. Държавите членки възлагат оценката на тези мерки на националните регулаторни органи или служби.

6. Държавите членки могат да налагат на доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове мерки, които са по-подробни или по-строги от мерките, посочените в параграф 3 от настоящия член. Когато приемат такива мерки, държавите членки спазват изискванията, установени в приложимото право на Съюза, като например изискванията, установени в членове 12 — 15 от Директива 2000/31/ЕО или член 25 от Директива 2011/93/ЕС.
7. Държавите членки гарантират наличието на извънсъдебни механизми за правна защита с цел уреждане на спорове между потребителите и доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове, свързани с прилагането на параграфи 1 и 3. Тези механизми трябва да позволяват безпристрастно уреждане на споровете и да не лишават потребителя от правната защита, осигурена от националното право.
8. Държавите членки гарантират, че потребителите могат да защитят правата си пред съд по отношение на доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове в съответствие с параграфи 1 и 3.
9. Комисията насърчава доставчиците на платформи за споделяне на видеоклипове да обменят най-добри практики относно кодексите за поведение в областта на съвместното регулиране, посочено в параграф 4.
10. Държавите членки и Комисията може да насърчават саморегулирането посредством кодекси за поведение на Съюза съгласно член 4а, параграф 2."

24) Заглавието на глава XI се заменя със следното:

„Регулаторни органи и служби на държавите членки“;

25) Член 30 се заменя със следното:

„Член 30

1. Всяка държава членка определя един или повече национални регулаторни органи, служби, или и двете. Държавите членки гарантират, че тези органи или служби са правно обособени от правителството и функционално независими от тяхното съответно правителство, както и от всеки друг публичен орган или частна организация. Това не засяга възможността за държавите членки да създават регулаторни органи, които да упражняват надзор над различни сектори.
2. Държавите членки гарантират, че националните регулаторни органи или служби упражняват своите правомощия безпристрастно и прозрачно и в съответствие с целите на настоящата директива, по-специално медийния плурализъм, културното и езиковото многообразие, защитата на потребителите, достъпността, недискриминацията, правилното функциониране на вътрешния пазар и насърчаването на лоялна конкуренция.

Националните регулаторни органи или служби не търсят, нито приемат указания от друг орган във връзка с упражняването на задачите, които са им възложени съгласно националното право за прилагане на правото на Съюза. Това не пречи упражняването на надзор съгласно националното конституционно право.

3. Държавите членки гарантират, че компетентността и правомощията на националните регулаторни органи или служби, както и начините за ангажиране на тяхната отговорност са определени ясно в правни актове.
4. Държавите членки гарантират, че националните регулаторни органи или служби разполагат с подходящи финансови и човешки ресурси и изпълнителни правомощия с цел ефективно изпълнение на техните функции и допринасяне към дейността на ERGA. Държавите членки гарантират, че на националните регулаторни органи или служби са осигурени собствени годишни бюджети, които се оповестяват публично.
5. Държавите членки установяват в тяхното национално право условията и процедурите за назначаване и освобождаване от длъжност на ръководителите на националните регулаторни органи и служби или на членовете на колективния орган, изпълняващ тази функция, включително продължителността на мандата. Процедурите са прозрачни, недискриминационни и гарантират необходимата степен на независимост. Ръководителят на национален регулаторен орган или служба или членовете на колективния орган, който изпълнява тази функция в рамките на национален регулаторен орган или служба, могат да бъдат освобождавани, ако престанат да отговарят на предварително определените на национално равнище условия, необходими за изпълнение на техните задължения. Всяко решение за освобождаване от длъжност се обосновава надлежно след предварително уведомление и се оповестява на обществеността.

6. Държавите членки гарантират наличието на ефективни механизми за обжалване на национално равнище. Органът, компетентен да разгледа жалбата, който може да бъде и съд, трябва да е независим от страните, участващи в обжалването.

До приключване на обжалването актовете на националния регулаторен орган или служба остават в сила, освен ако не са допуснати временни мерки в съответствие с националното право.“

26) Вмъкват се следните членове:

„Член 30а

1. Държавите членки гарантират, че националните регулаторни органи или служби предприемат подходящи мерки, за да си предоставят взаимно и на Комисията информацията, необходима за прилагане на настоящата директива, и по-специално на членове 2, 3 и 4.
2. В контекста на обмена на информация по параграф 1, когато националните регулаторни органи или служби бъдат уведомени от доставчик на медийни услуги, попадащи под тяхна юрисдикция, че той ще предоставя услуга изцяло или предимно насочена към аудиторията на друга държава членка, националният регулаторен орган или служба в държавата членка, която има юрисдикция, уведомява националния регулаторен орган или служба на целевата държава членка.

3. Ако регулаторният орган или служба на държава членка, чиято територия е целева за доставчик на медийни услуги под юрисдикцията на друга държава членка, изпраща искане във връзка с дейностите на този доставчик до регулаторния орган или служба на държавата членка, която има юрисдикция над него, последният регулаторен орган или служба прави всичко възможно, за да отговори на искането в двумесечен срок, без да се засягат по-кратките срокове, приложими съгласно настоящата директива. При поискване, регулаторният орган или служба на целевата държава членка предоставя на регулаторния орган или служба на държавата членка, която има юрисдикция, всякаква информация, която може да помогне при разглеждане на искането.

Член 30б

1. С настоящото се създава Група на европейските регулатори за аудиовизуални медийни услуги (ERGA).
2. Този орган се състои от представители на националните регулаторни органи или служби в областта на аудиовизуалните медийни услуги с основната отговорност за упражняване на надзора върху аудиовизуалните медийни услуги или — когато няма национален регулаторен орган или служба — от други представители, избрани чрез техните процедури. В заседанията на ERGA участва представител на Комисията.

3. ERGA има следните задачи:

- а) да предоставя технически експертен опит на Комисията относно:
 - задачата ѝ по осигуряване на последователно прилагане на настоящата директива във всички държави членки,
 - въпросите, свързани с аудиовизуалните медийни услуги, които попадат в обхвата на своята компетентност;
- б) да обменя опит и добри практики относно прилагането на регулаторната рамка за аудиовизуалните медийни услуги, включително относно достъпността и медийната грамотност;
- в) да сътрудничи и предоставя на своите членове необходимата информация за прилагането на настоящата директива, по-специално по отношение на членове 3, 4 и 7;
- г) по искане на Комисията — да предоставя становища относно фактическите и техническите аспекти на въпросите съгласно член 2, параграф 5в, член 3, параграфи 2 и 3, член 4, параграф 4, буква в) и член 28а, параграф 7.

4. ERGA приема своя процедурен правилник.“

27) Член 33 се заменя със следното:

„Член 33

Комисията наблюдава прилагането на настоящата директива от страна на държавите членки.

Не по-късно от ... [четири години след влизането в сила на настоящата директива за изменение] и на всеки три години след това Комисията предоставя на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет доклад относно прилагането на настоящата директива.

Не по-късно от ... [осем години след влизането в сила на настоящата директива за изменение] Комисията предоставя на Европейския парламент и на Съвета последваща оценка на въздействието на настоящата директива и нейната добавена стойност, придружена, когато е целесъобразно, от предложения за прегледа ѝ.

Комисията информира надлежно контактния комитет и ERGA относно съответната работа и дейности на другия орган.

Комисията гарантира, че информацията, получена от държавите членки относно всяка мярка, предприета от тях в областите, координирани с настоящата директива, се предоставя на контактния комитет и ERGA.“

28) Въмъква се следният член:

„Член 33а

1. Държавите членки насърчават и предприемат мерки за развитието на умения за медийна грамотност.
2. До ... [четири години след датата на влизане в сила на настоящата директива за изменение] и на всеки 3 години след това държавите членки докладват на Комисията относно прилагането на параграф 1.
3. Комисията, след като се консултира с контактния комитет, приема насоки относно обхвата на тези доклади.“.

Член 2

1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за постигане на съответствие с настоящата директива, до... [21 месеца след влизането в сила на настоящата директива за изменение]. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване.

Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното право, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 3

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 4

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в на

За Европейския парламент

Председател

За Съвета

Председател
